

II. ПАРЕНЕТИКОН

I

Коли обід хтось славний зготував,
Наїдки найдобріні та напитки,
Царя самого в гості завізав,
А солі не додав до страв,—
Які ж із них пожитки?

Отак і той, що наложив печать
На серце: сам, без дружньої розмови
Жне для себе — хоч би був не знаць
Як чесний, не приблизиться на п'ядь
До бога без любови.

Вся чеснота, весь труд його марний,
Молитва, піст і жертви всі й тривога,—
Все те, мов пил, розвіє суд страшний!
Одна любов з них зробить скарб цінний
Перед престолом бога.